

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Indøvelse i Christendom

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. I.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ic-txt-shoot-id16c24fc6-569f-4f26-b14a-bbb00ef0656e.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvo kan egentligen, hvis han blot har nogenlunde Menneskekundskab Menneskekundskab om, at *Judas* var en Beundrer af Christus! Og Christus har i Begyndelsen af sit Liv havt mange, mange Beundrere. Beundringen har ogsaa for ham villet spænde sit Garn, at den kunde tage ham til Indtægt. Men som en Plante med indre Nødvendighed udfolder sig, saaledes var hans Liv Sandhedens Udfoldelse; han støiede ikke, han forbittredes ikke, han dømte ikke, men med Uendelighedens Magt tvang han, ved selv at være Sandheden, Alt om ham til at blive aabenbart i Sandheden eller som hvad det i Sandhed er. Og naar man saa skal til at gjøre Regnskabet op, saa fandt han i den engang beundrende Samtid ved Enden saa omtrent tolv Efterfølgere, og af disse Tolv var dog Een kun Beundrer – eller, som han almindeligviis kaldes, Forræderen, Judas nemlig, der just fordi han var Beundreren ganske rigtigt blev Forræderen. Thi dette er ligesaa let at beregne som Stjernerne, at Den, der i Forhold til Sandheden kun er Beundreren, han vil, naar der kommer Fare, blive Forræderen. »Beundreren« er blot blødagtigt eller selvisk forelsket i det Store; bliver der Uleilighed eller Fare, saa trækker han sig tilbage; lader dette sig ikke gjøre, saa bliver han Forræderen, for dog saaledes at slippe fra det engang Beundrede. Ligeledes, naar »Beundreren« i Noget og af Noget eller i Nogen og af Nogen har seet og ventet det Store, Alt, og han da opdager, at det ikke bliver Tilfældet, ja at den Vedkommende selv er Den der forspilder det (som jo Tilfældet var med Christus, der »vilde sin egen Undergang«), saa bliver Beundreren utaalmodig, han bliver Forræderen. Beundring (naar den er paa urette Sted eller i det Forhold, hvor kun Efterfølgelse er Sandheden) er en ligesaa tvetydig Ild som sandselig Elskovs, der i en Haandevending kan forandres til lige det Modsatte, til Had, Iversyge o. s. v.